

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński (przewodniczący)

SSN Marek Siwek

SSN Paweł Kołodziejcki (sprawozdawca)

w sprawie **A. J.**

skazanego z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 maja 2024 r.,

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 24 października 2023 r., sygn. akt V KO 95/23,

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Najwyższy, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k., odmówił skazanemu A. J. przyjęcia osobistego wniosku o wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 23 września 2021 r., sygn. akt II AKa 238/21, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 7 kwietnia 2021 r., sygn. akt XIV K 62/20, którym został skazany za przestępstwo z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. w

zw. z art. 12 § 1 k.k. na karę 7 lat pozbawienia wolności, wobec jego oczywistej bezzasadności.

W przewidzianym przepisami terminie do skutecznego wniesienia środka zaskarżenia skazany nadał pismo opatrzone nagłówkiem „Wniosek”. Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału V Izby Karnej Sądu Najwyższego, rzeczne pismo potraktowano jako zażalenie na wskazane wyżej postanowienie. Skarżący podniósł w nim, że został pomówiony oraz skazany za przestępstwo, którego nie popełnił, a także posiada dowody przeciwko urzędnikom i funkcjonariuszom, które potwierdzają jego niewinność. Ponadto wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych z zakresu ginekologii spoza województwa pomorskiego, aby uniknąć mataczenia oraz o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Zarządzeniem sędziego sprawozdawcy, A. J. wyznaczono obrońcę z urzędu na potrzeby postępowania zażaleniowego, który do chwili rozpoznania zażalenia nie zajął pisemnego stanowiska.

Do sprawy dołączono także przekazany przez Sąd Okręgowy w Gdańsku protokół przyjęcia od A. J. ustnego zawiadomienia o przestępstwie i jego przesłuchania z dnia 24 stycznia 2024 r., sygn. [...]. Zeznał on, że przestępstw w związku z jego sprawą miała dopuścić się matka małoletniej pokrzywdzonej, prokurator oraz organy ścigania i w związku z tym domaga się wznowienia postępowania.

Ponadto w toku postępowania zażaleniowego skarżący złożył pismo datowane na 24 kwietnia 2024 r., w którym ponowił krytyczne uwagi co do sposobu prowadzenia wobec niego postępowania karnego. Wskazywał, że nie uwzględniano jego wniosków dowodowych o przesłuchanie świadków, powołanie biegłych z zakresu ginekologii z innego województwa, czy też dowodów przeciwko skorumpowanemu prokuratorowi i innym osobom, nie przyznano mu adwokata, o którego wielokrotnie wnosił, a także odmówiono nagłośnienia sprawy i dopuszczenia do udziału w rozprawie przedstawicieli mediów. Z pisma wynika także, że złożył ponad 200 zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstw w związku z jego sprawą.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wyjaśniając motywy takiej oceny przypomnieć należy, zgodnie z art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata, radcę prawnego albo radcę Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Natomiast § 3 powołanego przepisu stanowi, że sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od osoby wymienionej w § 2 bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. W wypadku zatem stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, odmawia się jego przyjęcia z pominięciem procedury uzupełnienia jego braków formalnych (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 24 stycznia 2024 r., V KZ 43/23, LEX nr 3658239). Taka też sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia słusznie dostrzegł, że podnoszone przez skazanego okoliczności nie mogą obiektywnie doprowadzić do wznowienia postępowania. Treść wniosku nie pozostawia wątpliwości, że główną intencją skazanego jest wywołanie ponownej kontroli merytorycznej wydanego wobec niego wyroku skazującego, czemu nie służy instytucja wznowienia postępowania. Chcąc oprzeć wniosek o wznowienie na twierdzeniach, że nie popełnił on czynu lub jego czyn nie stanowił przestępstwa, winien przedstawić w tym zakresie nowe fakty lub dowody (*vide* art. 540 § 1 pkt 2). Wymóg nowości będzie spełniony jedynie wówczas, gdy owe fakty i dowody nie były wcześniej znane ani sądowi orzekającemu w sprawie, ani stronie (zob. m.in. postanowienie SN z 24 maja 2016 r., V KO 29/16, LEX nr 2044502). Tymczasem takich okoliczności A. J. nie przedstawił, kontestując jedynie niekorzystne ustalenia faktyczne i podważając wiarygodność dowodów, na podstawie których je poczyniono. Ponadto skazanemu wyjaśniono od czego uzależniona jest skuteczność drugiej z sygnalizowanych przez niego podstaw wznowieniowych, o której mowa w art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., odnosząca się do popełnienia przestępstwa w związku postępowaniem (*propter falsa*). Zgodnie z art. 541 § 1 k.p.k. czyn o jakim mowa we wniosku musi bowiem zostać ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym, chyba że orzeczenie takie nie może zapaść z powodu przyczyn

wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3-11 k.p.k. lub w art. 22 k.p.k. Co więcej, w myśl art. 541 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania powinien wskazywać wyrok skazujący lub orzeczenie zapadłe w postępowaniu karnym, stwierdzające niemożność wydania wyroku skazującego. Samo powołanie się na fakt popełnienia przestępstwa, złożenia w tym zakresie zawiadomienia, czy nawet toczącego się postępowania karnego, nie jest więc wystarczające dla wznowienia postępowania w oparciu o wskazaną przesłankę z art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k. Jedynie dla porządku zauważyć należy, że tego rodzaju okoliczności nie mogą być także uznane za nowy dowód w sprawie w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.

Argumentacja przedstawiona w zażaleniu i kolejnych pismach procesowych nie podważa trafności rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonym postanowieniu. Skarżący ponownie próbuje wykazać rację swojego dotychczasowego stanowiska, opierając się na subiektywnym poczuciu „niesprawiedliwości” orzeczenia. Poruszona przez niego kwestia „pomówienia” była przedmiotem oceny zarówno sądu pierwszej, jak i drugiej instancji, czemu dano także wyraz w pisemnych uzasadnieniach orzeczeń (k. 902-903, 1134v-1136v). Co się zaś tyczy kwestii popełnienia szeregu przestępstw w związku z prowadzonym wobec niego postępowaniem karnym, to w dalszym ciągu nie przedstawił wyroku skazującego lub orzeczenia, o którym mowa w art. 541 § 2 k.p.k., które warunkują możliwość wznowienia w oparciu o przesłankę z art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k. Jak już wskazano, sam fakt złożenia w dniu 24 stycznia 2024 r. zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa nie jest w tym zakresie wystarczający.

Reasumując, na gruncie złożonego przez A. J. wniosku o wznowienie już *prima vista* jasny był brak okoliczności wskazujących na zmaterializowanie się którejkolwiek z podstaw wznowieniowych wskazanych w rozdziale 56 k.p.k., co słusznie skutkowało jego uznaniem za oczywiście bezzasadny, a w konsekwencji odmową jego przyjęcia w trybie art. 545 § 3 k.p.k. Stanowiska tego nie zmienia w żadnym stopniu argumentacja przedstawiona w zażaleniu skazanego i kolejnych składanych pismach.

Jedynie na marginesie należy wskazać, że nie jest to pierwszy wniosek skazanego o wznowienie przedmiotowego postępowania. Uprzedni wniosek zarejestrowany został Sądzie Najwyższym pod sygn. akt V KO 16/22 i również

odmówiono jego przyjęcia z uwagi na jego oczywistą bezzasadność. Rozpoznana była także kasacja obrońcy skazanego, którą Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 11 maja 2022 r., sygn. akt V KK 147/22 oddalił jako oczywiście bezzasadną.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[PGW]

[ms]

Paweł Kołodziejski

Igor Zgoliński

Marek Siwek